

معرفی یک کتاب هم خطی و شرح حال مؤلف آن

یکی از بهترین و مهمنه‌ترین کتب تاریخ کتاب (ریاض‌الجهه) است که در اوایل قرن دوازده هجری تالیف شده چون این کتاب (۱) خطی است و تاکنون چاپ نشده و شاید نسخه منحصر بفرد باشد لازم دیدم شرح این کتاب را با مشخصات آن و تاریخچه زندگانی مؤلف که از شعراء و دانشمندان قرن دوازده هجری بوده است بنظر قارئین محترم بررسانم این کتاب دارای یکهزار و صد و چهل صفحه بقطعی بزرگ است و هر صفحه آن در حدود پنجاه سطر است بعضی از صفحات از پنجاه نیز دو سه سطر بیشتر و بعضی‌ها دو سه سطر کمتر است غیر از حواشی که اغلب حواشی کتاب نیز پرازمطالع است من به این بزودگی و قطوری کمتر کتاب دیده‌ام ابعاد این کتاب بدین قرار است طول آن چهل و یک سانتی‌متر و عرض بیست و هفت و صخامت آن ده سانتی‌متر است در کاغذ‌های ترمۀ آهاری شده که بعضی صفحات آن مایل بر نیز آبی است با خط بسیار ریز نوشته شده خط آن در بعضی قسمت‌ها نستعلیق و بعضی قسمت‌ها بخط نسخ نوشته شده خطوط تمامی کتاب یکنواخت نیست معلوم می‌شود چندین کتاب در نوشتن آن شرکت کرده‌اند تاریخ تحریر آن که از روی نسخه اصلی بخط مؤلف استنساخ شده سنه ۱۲۰۰ هجری نوشته شده لیکن تعجب در اینجاست که تاریخ وقایع چند سال بعد هم در این کتاب هست مثلاً تاریخ وفات حسین‌قلی خان دنبی خکمران خوی در سال ۱۲۱۳ وقتی غارت شهر خوی از طرف قشون قاجار در سال ۱۲۱۴ نیز در این کتاب نوشته شده معلوم می‌شود تاریخ اتمام و تکمیل کتاب ده پانزده سال بعد از سال ۱۲۰۰ می‌باشد اگر این کتاب چاپ بشود قطعاً گنجایش بیشتر از چهل جلد معمولی را دارد که هشت روشه است و هر روشه بجز جلد می‌شود با این گرانی کاغذ و خرج هنگفت مطبوعه چاپ آن مشکل بنظر میرسد و آرزوئی بیش نیست از از مزایای این کتاب یکی اینست که مؤلف آن تاریخ را بچند طبقه تقسیم و آنرا در هشت روشه مفصل قرار داده و کلیه آنها را (ریاض‌الجهه) نام نهاده است روشه اول در ذکر حالات حضرت رسول اکرم و ائمه هدی سلام الله علیهم با ذکر فتوحات اسلام و غزوات پیغمبر اکرم مفصلاً از صفحه اول تا صفحه ۲۳۸ شرح داده است روشه دوم

(۱) یک نسخه بسیار نفیس از این کتاب در کتابخانه اخوی مکرم حاج محمد آقا نجوانی هست

در ذکر نفوس خبیثه مانند شیطان و نحو آن از صفحه ۲۳۹ تا صفحه ۳۳۰ ذکر نموده روضه سوم در ایجاد عالم و عموم موجودات و ذکر اقالیم و بلاد و غرائب بلدان و جبال و انهر از صفحه ۳۳۱ تا صفحه ۵۲۲ قلمفرسائی کرده روضه چهارم در ذکر حالات علماء و مورخین و عرفا و حکماء ایران و یونان از صفحه ۵۲۵ تا صفحه ۷۴۲ سخنرانی کرده روضه پنجم در ذکر حالات شعرای عرب و عجم این روضه را بدو قسم منقسم نموده قسمت اول در ذکر شعرای عرب و قسمت دوم در ذکر شعرای عجم از صفحه ۷۴۵ تا صفحه ۹۵۶ با بعضی از اشعار آنها مفصل بر شته تحریر در آورده که این قسمت تذکره مفصلی است از شعرای عرب و عجم روضه ششم تاریخ سلاطین ایران است که آنرا نیز دو قسمت نموده قسمت اول سلاطین ایران قبل از اسلام و قسمت دوم سلاطین بعد از اسلام از صفحه ۹۵۹ تا صفحه ۱۰۵۱ ذکر نموده روضه هفتم در ذکر حالات امراء و وزراء و کتاب از صفحه ۱۰۵۵ تا صفحه ۱۰۸۷ شرح داده روضه هشتم در ذکر بعضی از حکایات و اتفاقات مهم و مطابیات و نوادر عالم در هر فن و هر مقوله از صفحه ۱۰۸۹ تا صفحه ۱۱۴۰ نوشته الحق مؤلف مرحوم زحمت بسیار کشیده در عصری که فاقد مدرسه و دانشگاه بوده و بكتابخانه‌ها و منابع تاریخ دست‌رسی نبوده یک‌نفر دهاتی زنوی این‌همه علوم و تواریخ را از چه منابع بدست آورده حیث آور است و میتوان گفت که مؤلف این کتاب چندین هزار جلد کتاب دیده و مطالعه کرده شب‌های زیاد بیخواب و استراحت مانده تا چنین تألیف مهمی را انجام داده بدیهی است در اثر جودت ذهن و ذوق سرشاری که بمطالعه کتب و تواریخ داشته این تألیف را کرده و بما یادگار گذاشته است و میتوان گفت نتیجه یک عمر مؤلف است و بر ما لازم است از خدمات طاقت فرسای این قبیل مورخین و مؤلفین که نتیجه زحمات یک عمر ایشان است قدردانی نموده و با نظر تکریم و احترام با ایشان بنگریم نام مؤلف میرزا محمد حسن زنوی (۱) مختلص بفانی است و نام پدرش حاج میرعبدالرسول حسینی زنوی مختلص (۲) بقنا است این پدر و پسر هردو از دانشمندان و شعرای قرن دوازده هجری بودند پدرش در خوی ساکن بود بهجه نامنی و قشون‌کشی‌های اجنب در آستانه از خوی مهاجرت کرده با پسرش محمدحسن که آنوقت ایام کودکی او

(۱) - زنوز قصبه‌ایست بزرگ: رواحی مرند مابین خوی و دزماز از حیث آب و هوا و کترت باغات و اشجار و ائمار مشهور و معروفست در این قصبه بنا بنگارش مؤلف بیشتر از هزار قنات باغات جاری میشود

(۲) - نسخه خطی نفیسی از کلیات اشعار میرعبدالرسول فنا در کتابخانه دانشمند محترم آقای میرزا جعفر سلطان القرائی هست

بود به قصبه زنوز وطن اصلی خودشان آمده وساکن شده‌اند قصبه زنوز محل سکنای آباء واجداد مؤلف است خانواده مؤلف اباً عنجد از سلسله علماء وفقها بودند بنابنگارش مؤلف اهالی این قصبه در شجاعت ورشادت معروف است در سالهای ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ در فته افغانه که از هر طرف قشون خارجی از بین ویسار به آذربایجان تجاوز کرده بودند اهالی این قصبه بارشادت و شجاعت مدت زیادی مقاومت کرده و چندی جاو متجاوزین را گرفته دلیرانه با آنها جنگ کردند وجد مؤلف در آن غائله شهید شد تولد میرزا محمد حسن مؤلف کتاب در سال یکهزار و صد و هفتاد دو هجری در ماه صفر اتفاق افتاده تحصیلات ابتدائی را در قصبه زنوز از ملای قصبه انجام داده و در دوازده سالگی پدرش اورا برای تکمیل تحصیلات به تبریز آورد و در نزد میرزا محمد شفیع دهخوار قانی مدت چهار پنجمال به تحصیلات خود ادامه داده پس از آن در هیجده سالگی مجدداً بخوبی مراجعت کرده بقیه تحصیلات خود را از علوم دینیه وفقه و تاریخ و ادبیات از ملا عبد النبی طسویی یاد گرفته دراکثر علوم ادبیه و ریاضیه و حساب وغیره حظ کامل حاصل نموده و در سنه ۱۱۹۵ دریست سه سالگی عازم عتبات عالیات شده در کربلا یعنی نیز چهار سال از علماء و فضلاً آنچه آقامحمد باقر بهبهانی و عمدة العلماء میرزا مهدی شهرستانی و امثال آنها تکمیل تحصیل علوم عقلیه و نقلیه نموده بعداز چهار سال اقامت در عتبات مجدداً بشهر خوی مراجعت کرده و در ضمن این مسافرت‌ها یادداشت‌های خود را جمع و مشغول تألیف این کتاب (ریاض الجنه) شده است و این کتاب را در او اخر قرن دوازده هجری با تمام رسانیده مؤلف مرحوم غیر از کتاب ریاض الجنه کتاب دیگری نیز تألیف کرده در دو جلد موسوم است به (بحر العلوم) (۱) این کتاب را یک سفینه و هفت شعبه ویک ماحل ترتیب داده واقعاً بحری است بر از لائی آبدار و در ریاضی است مملو از الطایف و ظرایف در علوم متفرقه ادبیات و تاریخ و حکایات و امثال و وقایع مهم قلم فرسائی کرده این کتاب نیز مثل ریاض الجنه بسیار مهم است این کتاب را بنام حسینقلی خان دنبی نوشت و هنوز چاپ نشده بالجمله مؤلف در سال ۱۲۰۳ به مشهد مقدس روانه شده تاریخ مسافرت مشهد را بعضی از نکته‌های منجان آنحضر چنین گفته‌اند (با یوان سلیمان یافت ره مور) بعداز دو سال اقامت در مشهد از آنچه
۱۳۰۳

با صفحه‌ان رهیبار شده پس از چندی از اصفهان به زنوز مراجعت کرده و تا آخر عمر در قصبه زنوز بود که در سال ۱۲۱۸ در سن چهل و شش سالگی بر حمایت ایزدی پیوسته و در قصبه مزبور در مقبره مخصوص به خانواده خودشان مدفون گشته تاریخ وفات اورا بعضی از فضلا چنین گفته‌اند (فانی بوصال دوست پیوست)

۱۳۱۸

چند سطری برای نمونه انشاء کتاب ریاض الجنه از نظر قارئین محترم می‌گذرانیم در تاریخ بنای مسجد جامع خوی از طرف حسینقلی خان دنبی و واقعه قتل غارت خوی از

(۱) نسخه خطی از این کتاب در دو جلد نزد نگارنده موجود است.

طرف عباس میرزا قاجار چنین گفت (و دیگر از تایع همت آسمان فرسای آنخسرو با فرهنگ رای بنای فسیح الارکان و منیع البنيان مسجد جامع و مدرسه‌ایست که درین ساله در مجموعه خوی متصل بهم احداث فرمودند و عملاً بمضمون آیه شریفه) (انما یعنی مساجد الله من آمن بالله والیوم الاخر) بر لینع بلبغه بعده معماران خورنق رونق و سنمکار و مهندسان بعلمیوس شعور اقلیدس شعار اصدار و مشارالیهم در مدت قلیلی اساس عرش کریاس آنرا بر افراد شنیدند با تمام نرسیده بود که از ناسازگاری بخت و اقبال حسینقلی خان دنبیلی در عاشر رمضان ثلث عشر و ماتین بعد الالف بر حملت ایزدی پیوست و برادر کامکارش نواب جعفر قلیخان دنبیلی درجای او ممکن و حکمران گردید و از جهات چند از دولت قاجار روگردان بود و متتجاوز از بیست هزار خانوار از معتبرین شهر و نواحی کوچانیده بست روم روانه کرد بقیه مردم تشویش برداشته هر یک باعیال و اطفال خود بستی گریزان شدند و در خلال این احوال از دربار پادشاهی شاهزاده والا تبار عباس میرزا و سردار کثیرالاقتدار سلیمان خان قاجار بالشکر فراوان به تبیه و تادیب سرکشان معین و در جلکای سلماس تلاقی فتنین واقع جعفر قلیخان دنبیلی شکست فاحش یافته فراری و شاهزاده متعاقب او بخوبی وارد و در ظاهر قلم عفو بر تقصیرات اهل قلعه کشید نهایت در معنی آنچه لازمه نهب و خرائی بود بعمل آورد و قریب سه هزار نفر از ارامنه و مسلمین اسیر شدند این واقعه در شهور سنه هزار و دویست و چهارده هجری اتفاق افتاد و مولانا محمد صادق منجم در تاریخ این واقعه این مصراج را گفت (با شهر خوی مسلط گشت چون قاجار پس ناچار) (نوشتم سال تاریخش مسلط کشتن قاجار) و چون برخراibi منازل آن بلده خلد مشاکل زمین و زمان دریغ و تاسف ۱۳۱۴

میخوردند از اتفاقات غریبه لفظ (دریغ) نیز موافق آنسال اندوه مآل گردید و در اطراف واکناف هرجا که سکنه ولایت خوی دیدند در ضرب و نهب و تعذیب او کوتاهی نکردند و منتهای خرابی رویداد مؤلف مطبع عالی در شهر دارد قصیده و غزل بسیاری از خود در این کتاب نگاشته برای نوونه یک غزل و چند بیت از قصیده که در مرثیه و تاریخ وفات استاد خود ملا عبدالنبی طسوی (۱) گفتند نوشته میشود متأسفانه کلیات دیوانش بنظر نرسیده

هزل

زمن دمیده بغير من آرمیدن چيست	عیش زبنده خود جان من دمیدن چيست
بسوي مدعیان رفتن و دويدن چيست	زدور دیدن وره کج نمودن از من زار
بمکر مدعیان اينقدر بيد نامي	بدهر پيرهن نسگ خود دريدن چيست

(۱) ملا عبدالنبی طسوی بن شرف الدین محمد الشریف الطسوی از علماء فضلای قرن دوازده هجری است نادره دوران واعجو به زمان بود در سال ۱۱۷ متوال و در سال ۱۲۰۳ بر حملت ایزدی نایل شده

فغان و ناله ما را ز ظلم نشنیدن
هزار حرف بد مدعی شنیدن چیست
مکر بدل دگر امید روی او داری
عبث بسینه دلا اینقدر طبیدن چیست
از قصيدة مرتبه و ناریخ وفات ملا عبد النبی طسوی

چرا زنو نکشم ناله هردمی ذ نهاد
بدل نه داغ نوم چرخ به نهاد نهاد
چه داغ نو که دو صد داغ تازه کرد پدیده
مگر ز سنگ بود یاز آهن و فولاد

غرض که کرد از این عاریت سرای سپنج
چو آن مشید دین دو بسوی سبع شداد
فتاد رخته بارگان دین ذ حد افزون
رسیده ثلمه بشرع مبین ذ حصر زیاد
بکوش دلپی تاریخ اور سید سروش
زهاتفی که (عجب ثلمهها بدین افتاد) ۱۴۰۴

در صفحه آخر کتاب در توصیف کتاب خود این اشعار عربی را نوشته است

هذا كتاب للبدائع جامع
هذا كتاب تشتهيه الانفس
هذا كتاب لوبیاع بوزنه
هذا كتاب للاباضل نافع
وطبایع ومسامع و مدائم
در ابکی اسفا عليه البایع
کالبد من افق السعادة طالع
ومواعظ منها العيون دوامع
علمية مثل الشموس سواطع

هذا كتاب للبدائع جامع
هذا كتاب تشتهيه الانفس
هذا كتاب لوبیاع بوزنه
هذا كتاب للاباضل نافع
في كل سطر منه علم لامع
ونوادر وزواجر و نصائح
و مسائل حكمية و فوائد

